

УНИВЕРСАЛНА КОНВЕНЦИЯ ЗА АВТОРСКО ПРАВО
(Изменена и допълнена на 24 юли 1971 година в Париж)
Приложение : Декларация относно член XVII и Резолюция относно член XI

Париж, 24 юли 1971 год.

Договарящите се държави,

Водени от желанието да осигурят закрила на авторското право върху литературни, научни и художествени произведения във всички страни,

Убедени, че една система на защита на авторското право, която е приспособена за ползване от всички народи по света и е представена под формата на универсална конвенция, допълваща вече действащите международни системи без да ги накърнява, ще осигури зачитане на правата на личността и ще насърчи развитието на литературата, науката и изкуството,

Убедени, че такава универсална система за защита на авторското право ще способства за разпространение на произведенията на човешкия интелект и ще насърчи международното разбирателство,

Решиха да ревизират Универсалната конвенция за авторско право, подписана в Женева на 6 септември 1952 г. (наричана по-долу "Конвенцията от 1952 г."), в резултат на което договарящите се страни

Се споразумяха за следното:

Член I

Всяка договаряща държава се задължава да осигури подходяща и ефективна защита на правата на авторите и другите носители на авторски права върху литературни, научни и художествени произведения като писмени, музикални, драматични и кинематографични произведения, както и върху произведенията на живописиста, графиката и скулптурата.

Член II

1. Публикуваните произведения на граждани на дадена договаряща държава, както и произведения, публикувани за първи път на нейната територия, се ползват във всяка друга договаряща държава от същата защита, която тази държава осигурява на произведенията на своите граждани, публикувани за първи път на нейна собствена територия, както и от специалната закрила, предоставена от настоящата Конвенция.

2. Непубликуваните произведения на граждани на една договаряща държава се ползват във всяка друга договаряща държава със същата защита, която тази държава осигурява на непубликуваните произведения на своите собствени граждани, както и от специалната закрила, предоставена от настоящата Конвенция.

3. По смисъла на тази Конвенция, всяка договаряща държава може, чрез разпоредбите на националното си законодателство, да приравни всички лица с местожителство на нейната територия към своите собствени граждани.

Член III

1. Всяка договаряща държава, чието национално законодателство изисква да бъдат изпълнени определени формалности като условие за защитата на авторското право като например : депозиране, регистрация, вписване на авторско право, нотариално заверени удостоверения, заплащане на такси, производство или публикуване на произведението в съответната договаряща държава, е длъжна да счита тези формалности за изпълнени по отношение на всяко произведение, ползващо се от защита по смисъла на тази Конвенция, което е публикувано за първи път извън нейната територия и чийто автор не е неин гражданин, ако още при първото публикуване всички екземпляри от произведението, издадени с разрешението на автора или на друг носител на авторското право, съдържат знака ©, името на носителя на авторското право и годината на първата публикация ; като знакът, името и годината следва да бъдат поставени по начин и на място, които да показват ясно, че авторското право е защитено.

2. Разпоредбите на алинея 1 не забраняват на договарящата държава да изисква изпълнението на известни формалности или други условия за да осигури придобиване и упражняване на авторски права по отношение на произведения, публикувани за първи път на нейната територия, или по отношение на произведения на своите граждани, независимо от мястото на публикуването им.

3. Разпоредбите на алинея 1 не забраняват на договарящата държава да изисква от лицето, което търси правата си по съдебен ред, изпълнение на определени процедурни изисквания, като : ищецът да се представлява от адвокат, практикуващ в съответната държава, или ищецът да депозира екземпляр от даденото произведение в съда или в компетентната административна служба, или и на двете места. В същото време, неспазването на тези изисквания не може да наруши валидността на авторското право. Нито едно от тези изисквания не може да бъде предявено към гражданин на друга договаряща държава, ако то не се предявява и към гражданите на държавата, в която се търси закрила.

4. Всяка договаряща държава осигурява правни средства за закрила, без каквато и да е формалност, на непубликуваните произведения на граждани от другите договарящи държави.

5. Ако една договаряща държава предоставя закрила за повече от един период от време и ако продължителността на първия период е по-дълга от някой от минималните срокове, посочени в член IV, тази държава не е длъжна да се съобразява с разпоредите на алинея 1 на настоящия член по отношение на втория или последващите срокове на защита на авторското право.

Член IV (1)

1. Времетраенето на срока за закрила на произведението се определя от законодателството на договарящата държава, в която се търси закрила, в съответствие с разпоредбите на член II и с разпоредбите на настоящия член.

2. а) Срокът за закрила на произведения, защитени по тази Конвенция, не може да бъде по-кратък от живота на автора и двадесет и пет години след неговата смърт. В същото време, договарящата държава, която в момента на влизането в сила на тази Конвенция на нейната територия е съкратила този срок за определена категория произведения до срок, който започва да тече от първото публикуване на произведението, има право да запази тези изключения или да ги разшири по отношение на други категории произведения. За тези категории, обаче, срокът на защита не може да бъде по-малък от двадесет и пет години от датата на първото публикуване.

б) Договаряща държава, която в момента на влизането в сила на тази Конвенция на нейната територия, не изчислява срока на закрила въз основа на продължителността на живота на съответния автор, има право да изчислява срока на закрила от датата на първото публикуване на произведението или, евентуално, от датата на неговото регистриране преди самото публикуване ; срокът на защита не може е по-кратък от двадесет и пет години, считано от датата на първото публикуване или, съответно, от датата на регистриране на произведението преди неговото публикуване.

с) Ако законодателството на договарящата държава предвижда два или повече последователни периода на закрила, времетраенето на първия период не може да бъде по-малко от един от минималните срокове, посочени в точки (а) и (б).

3. Разпоредбите на алинея 2 не се прилагат за фотографските произведения или за произведенията на приложното изкуство. При всички случаи, обаче, срокът на защита в тези договарящи държави, които закрилят фотографските произведения или произведенията на приложното изкуство като художествени произведения, не може да бъде по-кратък от десет години за всяка от посочените категории произведения.

4. а) Договарящите държави не са длъжни да предоставят закрила на дадено произведение за период, по-дълъг от установения за съответната категория произведения срок, определен било от законовите разпоредби на договарящата държава, чиито гражданин е авторът - в случай на непубликувано произведение, или от законовите разпоредби на договарящата държава, в която произведението е публикувано за първи път.

б) Ако законът на договаряща държава предоставя два или повече последователни периода на закрила, с оглед на прилагането на точка (а) се счита, че срокът на закрила в тази държава е равен на общия сбор на тези периоди. В същото време, ако по някакви причини дадено произведение не се ползва от защитата на тази държава през втория или който и да е последващ период на закрила, другите договарящи държави не са задължени да закрилят това произведение през втория или през който и да е последващ период на закрила.

5. С оглед прилагането на разпоредбите на алинея 4, произведение на даден гражданин на договаряща държава, публикувано за първи път в държава, която не е страна по тази Конвенция, се счита за публикувано за първи път в договарящата държава, чийто гражданин е авторът.

6. С оглед прилагането на алинея 4, при едновременно публикуване в две или повече договарящи държави, произведението се счита за публикувано за първи път в държавата, която предостави най-кратък срок на закрила. Всяко произведение, публикувано в две или повече договарящи държави в рамките на тридесет дни от деня на първата му публикация, се счита за едновременно публикувано в тези договарящи държави.

Член IV (2)

1. Правата по член I обхващат основните права, които осигуряват защита на имуществените интереси на автора, и по-специално изключителното му право да разрешава възпроизвеждането на дадено произведение по какъвто и да е начин, публичното му представяне и изпълнение, както и излъчването му по електронните медии. Разпоредбите на този член се прилагат за произведения, защитени по смисъла на тази Конвенция както в оригиналната им форма, така и във всяка друга производна форма, в която може да бъде разпознат оригиналът.

2. В същото време, всяка договаряща държава може да предвиди в националното си законодателство изключения от правата, посочени в алинея 1 на настоящия член, ако те не противоречат на духа и на разпоредбите на тази Конвенция. Независимо от това, държавите, чието законодателство предвижда подобни изключения, следва да осигурят достатъчно ефективна закрила за всяко от правата, за което е предвидено изключение.

Член V (1)

1. Правата, посочени в член I, включват изключителното право на автора да извършва и публикува преводи на произведенията, закриляни по смисъла на тази Конвенция, както и да разрешава извършване и публикуване на такива преводи.

2. В същото време, всяка договаряща държава може да ограничи правото на превод на писмени произведения чрез приемане на съответни нормативни разпоредби в националното си законодателство, при условие че са спазени следните условия :

a) Ако след изтичане на седемгодишен срок от датата на първото публикуване на писмено произведение няма издаден превод на това произведение на официалния говорим език в дадена договаряща държава от носителя на правото на превод или с негово разрешение, всеки гражданин на тази държава може да получи от съответния компетентен орган специален лиценз за превод на този език и да публикува така преведеното произведение.

b) Този лиценз може да бъде предоставен само ако заявителят докаже, в съответствие с процедурните правила в съответната държава, че е искал разрешение от носителя да получи правото на превод, да извърши и публикува превода, но въпреки проявеното

усърдие от негова страна, не е могъл да открие носителя на авторското право или да получи неговото разрешение. Лиценз може да бъде предоставен при същите условия, в случай че всички предишни издания на тази творба, преведена на официалния говорим език на договарящата държава, са изчерпани.

с) В случай че носителят на правото на превод не може да бъде открит, заявителят за лиценз изпраща копия от молбата си на издателя, чието име е обозначено върху произведението, а ако гражданството на носителя на правото на превод е известно - на дипломатическия или консулския представител на държавата, чийто гражданин е този носител, или на организацията, определена евентуално от правителството на тази държава. Лицензът не се издава преди изтичането на двумесечен срок от датата, на която са изпратени копията от заявлението.

d) Националното законодателство следва да приеме съответни разпоредби с цел осигуряване на справедливо възнаграждение на носителя на правото на превод, в съответствие с възприетите международни стандарти, осигуряване на изплащане или превеждане на това възнаграждение, както и гарантиране на коректен превод на произведението.

e) Оригиналното заглавие и името на автора на произведението се отпечатват върху всички екземпляри на публикувания превод. Лицензът е валиден само за публикуване на превода на територията на договарящата държава, за която е поискан. Публикуваните екземпляри могат да бъдат внасяни и продавани в друга договаряща държава, при условие че нейният официален говорим език е същият, на който е преведено произведението и че националното законодателство на тази държава съдържа разпоредби за такъв лиценз и не забранява съответния внос и продажба. Вносът и продажбата на подобни публикации в коя и да е договаряща държава, където не са налице горепосочените условия, се регулират от националното ѝ законодателство и от определенията, вписани в сключените от нея споразумения. Лицензът не може да се прехвърля от неговия ползвател на трето лице.

f) Лиценз не може да бъде издаден, в случай че авторът е изтеглил от обръщение всички екземпляри на въпросното произведение.

Член V (2)

1. Договаряща държава, която се счита за развиваща се страна в съответствие с установените от Общото събрание на Организацията на Обединените нации норми, може да се възползва от всички или някои от изключенията, предвидени в член V (3) и член V (4), като депозира писмено уведомление при Генералния директор на Организацията на Обединените нации за образование, наука и култура (наричан по-нататък "Генерален директор") в момента на ратификацията, приемането или присъединяването си, или по-късно.

2. Всяко подобно писмено уведомление, депозирано в съответствие с разпоредбите на алинея 1, е в сила за период от десет години от датата на влизане в сила на настоящата Конвенция, или за остатък от този десетгодишен период, който не е изтекъл към датата на

депозирани на уведомлението. Действието му може да бъде продължено цялостно или частично за нови десетгодишни периоди, ако договарящата държава уведоми отново Генералния директор не по-рано от петнадесет и не по-късно от три месеца преди изтичането на съответния десетгодишен период. Първоначални уведомления могат да бъдат депозирани и през новите десетгодишни периоди, в съответствие с разпоредбите на настоящия член.

3. Независимо от разпоредбите на алинея 2, договаряща държава, която е престанала да бъде считана за развиваща се по смисъла на алинея 1, няма право да депозира ново уведомление, в съответствие с разпоредбите на алинеи 1 и 2. Независимо дали е оттеглила официално уведомлението си, тя не може да се възползва от изключенията, предвидени в член V (3) и член V (4) след изтичането на текущия десетгодишен срок или след изтичането на три години от датата, на която е престанала да бъде считана за развиваща се страна. В такъв случай се прилага срокът, който изтича по-късно.

4. Екземпляри от вече издадено произведение в рамките на изключенията, предвидени в член V (3) и член V (4), могат да бъдат разпространявани до изчерпването им и след изтичането на срока на действие на уведомлението, депозирани по смисъла на този член.

5. Договаряща държава, депозирала уведомление в съответствие с член XIII относно прилагането на тази Конвенция в определена страна или територия, чието положение може да се разглежда като сходно с това на държавите, посочени в алинея 1 на настоящия член, също може да представя уведомления за изключение и да ги подновява, в съответствие с разпоредбите на този член, отнасящи се до подобна страна или територия. По време на срока на действие на уведомленията, разпоредбите на член V(3) и член V (4) могат да се прилагат спрямо тази страна или територия. Всяко изпращане на екземпляри от подобна страна или територия в съответната договаряща държава, се счита за износ по смисъла на член V(3) и член V (4).

Член V (3)

1. а) Договаряща държава, спрямо която се прилагат разпоредбите на алинея 1 от член V (2), може да замести седемгодишния срок, предвиден в алинея 2 от член V, с тригодишен или с друг по-дълъг срок, предвиден в националното ѝ законодателство. В същото време, при превод на език, който не е официално говорим в една или повече развити държави-страни по настоящата Конвенция или само по Конвенцията от 1952 г., тригодишният срок се заменя с едногодишен.

б) Договаряща държава, спрямо която се прилагат разпоредбите на алинея 1 от член V (2), след единодушно подписано споразумение между развитите държави-страни по тази Конвенция или само по Конвенцията от 1952 г., в които официалният говорим език е един и същ, може, при наличие на превод на произведение на този език, да замени тригодишния срок, предвиден в точка а) по-горе с друг срок, определен в посоченото споразумение, който не може да бъде по-кратък от една година. Тази точка не се прилага обаче, ако въпросният език е английски, испански или френски. Генералният директор следва да бъде уведомен писмено за всички споразумения, сключени в тази област.

с) Лицензът може да бъде издаден само ако заявителят, в съответствие с процедурните правила на съответната държава, докаже, че е искал разрешение от носителя на правото на превод и то му е било отказано, или че след полагане на необходимите усилия от негова страна не е могъл да открие носителя на правото. Паралелно с депозирането на своето искане той следва да информира Международния информационен център по авторско право, създаден при Организацията на Обединените нации за образование, наука и култура, или националните или регионалните информационни центрове, посочени в писмено уведомление от правителството на държавата, в която се предполага, че издателят осъществява основната част от своята професионална дейност, до Генералния директор на ЮНЕСКО.

d) Ако носителят на правото на превод не може да бъде открит, заявителят на лиценз изпраща с препоръчана въздушна поща копия от молбата си на издателя, чието име е обозначено върху произведението, и до посочените в точка с) национални или регионални информационни центрове. Ако няма данни за наличието на такъв център, той изпраща съответно копие до Международния информационен център по авторско право, създаден при Организацията на Обединените нации за образование, наука и култура.

2. а) По смисъла на този член, лиценз, който може да бъде получен в края на изтеклите на три години, не се издава преди изтичането на допълнителен шестмесечен срок, а лиценз, който може да бъде получен след изтичането на една година - преди изтичането на допълнителен срок от девет месеца. Допълнителният срок започва да тече или от датата на депозираното искане за разрешение за превод, посочено в алинея 1, точка с), или – в случай че личността или адресът на носителя на правото на превод са неизвестни - от датата на изпращането на копията от заявлението за лиценз, посочени в алинея 1, точка d).

б) Лиценз не се издава, ако по време на посочения шестмесечен или деветмесечен срок бъде публикуван превод от носителя на правото на превод или с негово разрешение.

3. Лиценз по този член може да бъде издаден само за целите на обучението в училищата, в университетите или за научно-изследователска дейност.

4. а) Лицензът, предоставен по този член, не се отнася до износа на екземпляри от публикациите ; той е валиден само за издаване на произведения на територията на съответната договаряща държава, в която е поискан този лиценз.

б) Всеки екземпляр, публикуван в съответствие с лиценз, издаден по смисъла на този член, съдържа надпис на съответния език с информация, че екземплярът подлежи на разпространение само в договарящата държава, предоставила лиценза. Ако писменото произведение съдържа знака за авторско право, предвиден в алинея 1 на член III, екземплярите следва да съдържат същия знак. Забраната за износ, предвидена в точка а) по-горе не се прилага ако държавен или друг обществен орган на държавата, издала - в съответствие с настоящия член - лиценз за превод на произведение на език, различен от английски, испански или френски, изпраща на друга държава екземпляри от направения превод по силата на този лиценз, при условие че :

- (i) Получателите са лица - граждани на договаряща държава, издала лиценза, или организация, обединяваща такива лица ;
- (ii) Екземплярите ще се използват само за целите на обучението в училищата, университетите или за изследователски цели ;
- (iii) Изпращането на екземпляри и последващото им разпространение сред получателите не е търговска цел ;
- (iv) Е сключено споразумение, което следва да бъде доведено до знанието на Генералния директор от кое и да е от подписалите го правителства, с което се разрешава на получаващата и на договарящата страна да получават и разпространяват публикуваните екземпляри, или да извършват само една от тези две дейности.

5. На национално ниво се взимат необходими мерки за да се осигури :

а) Лицензът да предвижда заплащане на справедливо възнаграждение, което съответства на размерите на процентните ставки, прилагани обикновено при свободно договорените лицензи за съответните две страни ;

б) Изплащане и превод на възнаграждението. В случай, че съществува законодателство на страната за валутния режим, компетентният орган не следва да пожали никакви усилия и да използва международните инструменти, за да осигури превеждане на възнаграждението в международно конвертируема валута или в неин еквивалент.

6. Всеки лиценз, предоставен от договаряща държава по силата на настоящия член, прекратява своето действие, ако превод на произведението на същия език и по същество със същото съдържание като изданието, за което е предоставен лиценза, е публикуван в споменатата държава от носителя на правото на превод или с негово разрешение, на цена, близка до обичайната в страната за подобни произведения. Екземплярите, произведени преди лицензът да прекрати своето действие, могат да бъдат разпространявани до пълното изчерпване на тиража.

7. По отношение на произведения, които се състоят предимно от илюстрации, лиценз за превод на текста и за възпроизвеждане на илюстрациите може да бъде издаден само ако са изпълнени и условията на член V (4).

8. а) Лиценз за превод на произведение, защитено по смисъла на тази Конвенция и публикувано в печатна или аналогична форма, може да бъде предоставен и на организация за радиоразпространение със седалище на територията на договаряща държава, спрямо което се прилагат разпоредбите на алинея 1 от член V (2) по искане на споменатата организация, депозирано в същата държава, при следните условия :

- (i) преводът е извършен въз основа на творба, издадена и придобита в съответствие със законите на договарящата държава ;

(ii) преводът следва да бъде използван само за предавания с изключително образователна цел, или за разпространение на научна информация, предназначена за специалисти от определена професия;

(iii) преводът се използва изключително за целите, посочени в подточка (ii) по-горе, и по-специално в законни радиопредавания, предназначени за слушатели на територията на договарящата държава, включително и за легални звукови или визуални записи, осъществени изключително за целите на такива предавания;

(iv) звукови или визуални записи на превод могат да се разменят само между организации за радиоразпространение, със седалище на територията на договарящата държава, предоставила лиценза ;

(v) всяко използване на превода е с нетърговска цел.

b) В случай, че има съответствие на всички критерии и са изпълнени всички условия, посочени в точка а), организациите за радиоразпространение могат да получат лиценз за превод на всеки текст, включен в аудиовизуален запис, ако записът е изготвен и публикуван единствено за да бъде използван във връзка със училищното и университетско обучение.

с) Останалите разпоредби на този член по отношение на предоставяне и осъществяване на такъв лиценз се прилагат при условията на точки а) и b).

9. При условие, че са спазени разпоредбите на настоящия член, всички лицензи, предоставени по смисъла на този член, се уреждат от разпоредбите на член V и продължават да се подчиняват от разпоредбите на член V и на настоящия член дори след изтичането на седемгодишния срок, посочен в алинея 2 на член V. Във всеки случай, след изтичането на упоменатия срок, титулярът на лиценза може да поиска последният да бъде заменен с нов лиценз, който се подчинява изключително на разпоредбите на член V.

Член V (4)

1. Всяка договаряща държава, спрямо която се прилага алинея 2 от член V (2), може да приеме следните разпоредби :

а) Ако след изтичане :

(i) на съответния срок, определен в точка с), който започва да тече от датата на първото публикуване на конкретно издание на литературно, научно или художествено произведение, посочено в алинея 3 ; или

(ii) на всеки по-дълъг срок, определен от националното законодателство на държавата, екземпляри от това издание в съответната държава не са били продавани от носителя на правото на възпроизвеждане или с негово разрешение на цена, близка

до обичайната за подобни издания в тази държава, за да отговорят на нуждите на широката публика или на училищното и университетското обучение,

всеки гражданин на тази държава може да получи от компетентния орган специален лиценз за публикуване на подобно издание на същата или по-ниска цена, с цел използване за нуждите на училищното или университетското обучение. Лиценз може да бъде издаден само ако гражданинът, в съответствие с процедурните правила на съответната държава докаже, че е искал разрешение от носителя на правото да публикува такова произведение, че след полагане на необходимите усилия от негова страна, той не е могъл да открие носителя на правото или да получи неговото разрешение. Едновременно с депозиране на искането, заявителят информира Международния информационен център по авторско право, създаден при Организацията на Обединените нации за образование, наука и култура или съответните национални или регионални информационни центрове, посочени в буква d).

b) Лиценз може да бъде издаден при същите условия и ако в продължение на шест месеца във въпросната страна не са се продавали разрешени екземпляри от въпросното издание сред широката общественост или във връзка с училищното или университетското обучение на цена, близка до обичайната за подобни произведения в тази държава.

c) Периодът, определен в съответствие с положенията в точка a), е пет години, освен за :

(i) произведения на естествените и точните науки, и на техниката, за които срокът е три години ;

(ii) художествените произведения като романи, поезия, драма и музика и книги за изкуството, срокът за които е седем години.

d) Ако носителят на правото на възпроизвеждане не може да бъде открит, заявителят за лиценз изпраща, с препоръчана въздушна поща, копия от заявлението си до издателя, чието име е обозначено върху произведението и до съответните национални или международни информационни центрове, посочени в писменото уведомление, депозирано при Генералния директор от държавата, в която се предполага, че издателят осъществява основната част от своята професионална дейност. Ако няма данни за наличието на такъв център, той изпраща съответно копие до Международния информационен център по авторско право, създаден при Организацията на Обединените нации за образование, наука и култура. Лицензът не се предоставя преди изтичането на срок от три месеца от датата на изпращане на копия от заявлението.

e) Лицензи, които могат да се получат след срок от три години, могат да бъдат предоставяни съгласно този член :

(i) след изтичане на шестмесечен срок от датата на искането за разрешение, посочено в точка a), или - в случай че личността или адресът на носителя на правото на

възпроизвеждане са неизвестни - от датата на изпращане на копия от заявлението, за получаване на лиценз по точка d) ;

(ii) ако през този период не е осъществено разпространение на екземпляри от изданието по начина, посочен в точка a) ;

f) Името на автора и заглавието на конкретното издание на произведението се отпечатват на всички публикувани екземпляри. Лицензът не се разпростира върху износа на тези екземпляри и е валиден само за публикуване на територията на договарящата държава, в която е поискан. Лицензът не може да се прехвърля от неговия ползвател на трето лице.

g) Националното законодателство следва да предвиди необходимите мерки за осигуряване на точно възпроизвеждане на конкретното издание.

h) Лиценз за възпроизвеждане и публикуване на превод на произведение не се предоставя по смисъла на този член в следните случаи:

(i) ако въпросният превод не е бил публикуван от носителя на правото на превод или с негово разрешение;

(ii) ако преводът не е на официалният говорим език в държавата, която следва да издаде лиценза.

2. Изключенията, предвидени в алинея 1 на настоящия член, се прилагат при спазване на следните допълнителни разпоредби :

a) Всеки екземпляр, публикуван в съответствие с лиценза, предоставен по този член, трябва да съдържа надпис на съответния език, посочващ, че екземплярът подлежи на разпространение само в договарящата държава, в която се прилага въпросния лиценз. Ако изданието съдържа знака за авторско право, предвиден в алинея 1 на член III, публикуваните екземпляри следва да съдържат същия знак.

b) На национално ниво следва да бъдат взети необходимите мерки, за да се осигури :

(i) Лицензът да предвижда заплащане на справедливо възнаграждение, което съответства на размерите на процентните ставки, прилагани обикновено при свободно договорените лицензи за съответните две страни ;

(ii) Изплащане и превод на възнаграждението. В случай, че съществува законодателство на страната за валутния режим, компетентният орган не следва да пожали никакви усилия и да използва международните инструменти, за да осигури превеждане на възнаграждението в международно конвертируема валута или в неин еквивалент.

c) Всеки лиценз, предоставен от договаряща държава по силата на настоящия член, прекратява своето действие, ако превод на произведението на същия език и по същество със

същото съдържание като изданието, за което е предоставен лиценз, е публикуван в споменатата държава от носителя на правото на превод или с негово разрешение, на цена, близка до обичайната в страната за подобни произведения. Екземплярите, произведени преди лицензът да прекрати своето действие, могат да бъдат разпространявани до пълното изчерпване на тиража.

d) Лиценз не може да бъде издаден, в случай че авторът е изтеглил от обръщение всички екземпляри на въпросното произведение.

3. a) При условие че бъдат изпълнени разпоредбите, вписани в точка b), този член се прилага само за литературни, научни и художествени произведения, публикувани в печатна или друга сходна форма на възпроизвеждане.

b) Разпоредбите на този член се прилагат също и по отношение на възпроизвеждане под формата на легални аудиовизуални записи и на включените в тях защитени произведения, както по отношение на превода на всеки, включен в тях текст на официално говоримия език на държавата, която следва да издаде лиценз ; като се подразбира, че въпросните аудиовизуални записи следва да са изготвени и публикувани единствено за да бъдат използвани за целите на училищното и университетско обучение.

Член VI

По смисъла на тази Конвенция, терминът “Публикуване” означава възпроизвеждане в материална форма и разпространение сред широката общественост на екземпляри от произведението, които позволяват то да бъде прочетено или визуално възприето.

Член VII

Настоящата Конвенция не се прилага за произведения или за права върху произведения, които при влизане в сила на тази Конвенция в дадена договаряща държава, в която се търси съответна закрила, са престанали да бъдат или никога не са били защитени в тази договаряща държава.

Член VIII

1. Настоящата Конвенция, с дата 24 юли 1971 г., се депозира при Генералния директор и е открита за подписване от всички държави - страни по Конвенцията от 1952 г. за срок от 120 дни от датата на настоящата Конвенция. Тя подлежи на ратификация или приемане от подписалите я държави.

2. Всяка държава, която не е подписала настоящата Конвенция, може да се присъедини към нея.

3. Ратификацията, приемането или присъединяването, се извършват с депозиране на съответен документ в този смисъл при Генералния директор.

Член IX

1. Настоящата Конвенция влиза в сила три месеца след депозирането на дванадесет документа за ратификация, приемане или присъединяване.
2. По отношение на всяка друга държава-страна, Конвенцията влиза в сила след три месеца от датата на депозиране на нейния документ за ратификация, приемане или присъединяване.
3. Присъединяването към настоящата Конвенция на държава, която не е страна по Конвенцията от 1952 г., представлява също така присъединяване към последната ; но ако документът за присъединяване на тази държава е депозиран преди влизането в сила на настоящата Конвенция, тя може да заяви, че присъединяването ѝ към Конвенцията от 1952 г. следва да стане ефективно след влизането в сила на настоящата Конвенция. Но, след влизането в сила на тази Конвенция, никоя държава не може да се присъедини само към Конвенцията от 1952 г.
4. Отношенията между държавите-страни по настоящата Конвенция и държавите, които са страни само по Конвенцията от 1952 г., се уреждат от Конвенцията от 1952 г. Въпреки това, всяка държава-страна само по Конвенцията от 1952 г., може да заяви с писмено уведомление, депозирано при Генералния директор, че приема Конвенцията от 1971 г. да се прилага от страна на всички държави-страни по тази Конвенция и по отношение на творбите на нейни граждани или произведения, които са публикувани за първи път на нейна територия.

Член X

1. Всяка Договаряща държава се задължава да приеме необходимите мерки, в съответствие със своите конституционни разпоредби, за да осигури прилагането на тази Конвенция.
2. Следователно, в момента на влизане в сила на настоящата Конвенция по отношение на дадена държава, тази държава трябва да бъде в състояние да прилага разпоредбите на тази Конвенция, като съблюдава и разпоредбите на своето национално законодателство.

Член XI

1. С настоящата Конвенция се създава Междуправителствен комитет със следните задължения :
 - a) да изследват проблемите, свързани с прилагането и действието на Универсалната конвенция за авторско право ;
 - b) да извършва подготовка за периодично осъвременяване на тази Конвенция ;

с) да изследва всички други проблеми, свързани с международната защита на авторското право, в сътрудничество с различните заинтересовани международни организации като Организацията на Обединените нации за образование, наука и култура, Международния съюз за защита на литературните и художествените произведения и Организацията на Американските държави ;

d) да информира държавите-страни по Универсалната конвенция за авторско право, за своята дейност.

2. Комитетът се състои от представители на осемнадесет държави, които са страни по настоящата Конвенция или само по Конвенцията от 1952 г.

3. Комитетът се избира, като се отчита необходимостта от разумно балансиране на националните интереси в зависимост от географското разположение, населението, ползваните езици и степента на развитие на отделните държави.

4. Генералният директор на Организацията на Обединените нации за образование, наука и култура, Генералният директор на Световната организация за интелектуална собственост и Генералният секретар на Организацията на Американските държави, или техни представители, могат да присъстват на заседанията на Комитета с право на съвещателен глас.

Член XII

Междуправителственият комитет свиква конференция за изменение или осъвременяване на настоящата Конвенция когато счете за необходимо, или по искане на най-малко десет държави-страни по Конвенцията.

Член XIII

1. Всяка Договаряща държава има право, при депозиране на документите за своята ратификация, приемане или присъединяване или по-късно, да уведоми писмено Генералния директор, че настоящата Конвенция ще се прилага по отношение на всички или на някои от страните или териториите, за чиито международни отношения тя отговаря. Тази Конвенция ще се прилага съответно по отношение на страните или териториите, посочени в писменото уведомление, след изтичане на тримесечния срок, предвиден в член IX. Ако няма депозирано такова уведомление, Конвенцията не следва да се прилага към тези страни, или територии.

2. В същото време, настоящият член не може в никакъв случай да бъде тълкуван като признаване или негласно приемане от която и да е договаряща държава, на фактическото положение в дадена територия, спрямо която действието на тази Конвенция е станало приложимо след постъпките на друга договаряща държава, в съответствие с разпоредбите на настоящия член.

Член XIV

1. Всяка договаряща държава може да денонсира тази Конвенция от свое име, или от името на всички или част от териториите, за които е направила писмено уведомление, в съответствие с член XIII. В този случай, денонсирането се извършва с писмено уведомление, адресирано до Генералния директор. Това денонсиране се простира и върху Конвенцията от 1952 г.

2. Денонсирането е валидно само за държавата, за областта или за територията, от чието име е било депозирано ; то влиза в сила дванадесет месеца след датата на получаване на писменото уведомление.

Член XV

Всеки спор между две или повече договарящи държави относно тълкуването или прилагането на настоящата Конвенция, който не е бил разрешен по пътя на преговорите, следва да бъде представен за разрешаване пред Международния съд, освен ако въпросните страни се споразумеят за друг начин за уреждане на спора.

Член XVI

1. Настоящата Конвенция е съставена на английски, френски и испански език. Трите текста подлежат на подписване и имат еднаква сила.

2. Генералният директор, след консултация със заинтересованите правителства, следва да състави официални текстове на немски, арабски, италиански, и португалски език.

3. Всяка договаряща държава или група от договарящи държави може, след съгласие на Генералния директор, да поиска изготвяне на други текстове на избран от нея/от тях език.

4. Всички такива текстове се прилагат към подписаният текст на настоящата Конвенция.

Член XVII

1. Настоящата Конвенция не накърнява по никакъв начин разпоредбите на Бернската конвенция за закрила на литературните и художествени произведения или членството в Съюза, създаден по смисъла на тази Конвенция.

2. Към настоящия член е приложена Декларация, с оглед прилагането на предходната алинея,. Тази Декларация е неразделна част от Конвенцията за държавите, които към 1 януари 1951 г. са били обвързани с разпоредбите на Бернската конвенция, или които са се присъединили по-късно към нея. Подписването на настоящата Конвенция от горепосочените държави означава подписване и на въпросната Декларация. Ратификацията и приемането на Конвенцията или присъединяването към нея от тези държави, представлява ратификация, приемане или присъединяване и към Декларацията.

Член XVIII

Настоящата Конвенция не отменя многостранните или двустранни конвенции или споразумения в областта на авторското право между две или повече Американски републики които са, или следва да влязат в сила. В случай на различия между разпоредбите на вече съществуващи такива конвенции или споразумения и разпоредбите на настоящата Конвенция, както и между разпоредбите на тази Конвенция и разпоредбите на нова конвенция или споразумение, които биха могли да бъдат сключени между две или повече Американски републики след влизането в сила на Конвенцията, за валидни се считат разпоредбите на последната сключена конвенция или споразумение. Това не засяга правата върху произведения, придобити в която и да е договаряща държава по силата на конвенции или споразумения, които са били в сила преди настоящата Конвенция да влезе в сила по отношение на въпросната държава.

Член XIX

Настоящата Конвенция не отменя действащите многостранни или двустранни конвенции или споразумения в областта на авторското право, сключени между две или повече договарящи държави. В случай на различие между разпоредбите на някоя от вече съществуващите такива конвенции или споразумения и разпоредбите на тази Конвенция, се прилагат разпоредбите на Конвенцията. Това не засяга правата върху произведения, придобити в която и да е договаряща държава по силата на конвенции или споразумения, които са били в сила преди настоящата Конвенция да влезе в сила по отношение на въпросната държава. Настоящият член не засяга по никакъв начин разпоредбите на член XVII и член XVIII.

Член XX

Не се допускат резерви по отношение на настоящата Конвенция.

Член XXI

1. Генералният директор изпраща надлежно заверени копия от Конвенцията на заинтересованите държави и на Генералния секретар на Организацията на Обединените нации за съответна регистрация.

2. Той информира също така всички заинтересовани държави за депозирането на документи за ратификация, приемане или присъединяване, за датата на влизане в сила на настоящата Конвенция, за уведомленията, предвидени по смисъла на Конвенцията и за депозирането на документи за денонсиране в съответствие с XIV.

ДОПЪЛНИТЕЛНА ДЕКЛАРАЦИЯ, ОТНАСЯЩА СЕ ДО ЧЛЕН XVII

Държавите - членки на Международния съюз за закрила на литературните и художествени произведения (наричан по-нататък Бернски съюз), подписали настоящата Конвенция,

Като изявяват желание да укрепят своите взаимоотношения на базата на горепосочения Съюз и да избегнат всеки конфликт, който може да възникне вследствие на едновременното съвместно съществуване на Бернската конвенция и Универсалната конвенция за авторско право,

Като признават временната необходимост на някои държави да адаптират установеното ниво на защита на авторското право към нивото на своето културно, социално и икономическо развитие,

Приемат с общо съгласие следната декларация:

а) С изключение на случаите, предвидени в точка б), произведения, които съгласно Бернската конвенция произхождат от страна, която се е оттеглила от Бернския съюз след 1 януари 1951 г., няма да ползват закрилата, произтичаща от Универсалната конвенция за авторско право, в страните от Бернския съюз.

б) В случай, че дадена договаряща държава се счита за развиваща се страна в съответствие с установените норми на Общото събрание на Организацията на Обединените нации и в момента на оттеглянето си от Бернския съюз е депозирала при Генералния директор на Организацията на Обединените нации за образование, наука и култура писмено уведомление, че се счита за развиваща се страна, разпоредбите на точка а) няма да се прилагат, докато въпросната държава може да се възползва от изключенията, предвидени по смисъла на тази Конвенция в рамките на член V (2).

с) В рамките на отношенията между страните-членки на Бернския съюз, Универсалната конвенция за авторско право няма да се прилага по отношение на закрилата на произведения които, по смисъла на Бернската конвенция, произхождат от страна-членка на Бернския съюз.

РЕЗОЛЮЦИЯ ОТНОСНО ЧЛЕН XI

Конференцията за ревизия на Универсалната конвенция за авторско право,

Като обсъди проблемите, свързани с се до Междуправителствения комитет, предвиден по смисъла на член XI на настоящата Конвенция, към който е приложена тази резолюция,

Взе следното решение :

1. Комитетът следва първоначално да включва представители на дванадесетте държави-членки на Междуправителствения комитет, създаден в съответствие с член XI на Конвенцията от 1952 г. и приложената към него резолюция, както и представители на следните държави: Алжир, Австралия, Мексико, Сенегал, Югославия и Япония.

2. Държави, които не са страни по Конвенцията от 1952 г. и не са се присъединили към настоящата Конвенция преди първата редовна сесия на Комитета след влизането в сила на Конвенцията, се заместват от други държави, избрани на първата редовна сесия на Комитета, в съответствие с разпоредбите на алинеите 2 и 3 от член XI.

3. След влизане в сила на настоящата Конвенция, посоченият в алинея (1) Комитет се счита за учреден, в съответствие с член XI на Конвенцията.

4. Първата сесия на Комитета се провежда в срок до една година след влизането в сила на настоящата Конвенция ; след това Комитетът се събира на редовни сесии на интервал, не по-голям от две години.

5. Комитетът избира председател и двама заместник-председатели. Той приема свой вътрешен правилник, като се придържа към следните принципи:

а) Срокът на мандата на членовете на Комитета, е шест години, като една трета от членовете се обновява на всеки две години ; това означава, че срокът на една трета от първоначалните мандати следва да изтече в края на втората редовна сесия на Комитета след влизането в сила на Конвенцията, срокът на мандатите на следващата една трета - в края на третата редовна сесия, и този на последната една трета - в края на четвъртата му редовна сесия.

б) Процедурните правила, определени от Комитета за заемане на свободните места, редът за изтичане на срока на мандатите, правото на преизбиране и изборната процедура, се основават на равнопоставеност между необходимостта от постоянна приемственост на състава и необходимостта от ротация на представителите, както и на разпоредбите, посочени в алинея 3 на член XI.

Конференцията **изразява желанието** си Организацията на Обединените нации за образование, наука и култура да осигури Секретариат на Комитета.

В УВЕРЕНИЕ НА КОЕТО долуподписаните, след депозиране на своите съответни пълномощия, подписаха настоящата Конвенция.

Съставена в Париж на 24 юли 1971 г. в един екземпляр.

Дата на приемане 1971 година